

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/36/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8110011101
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8110011101.4

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Jaroslava Bugeľa a JUDr. Petra Farkaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. septembra 2018, v trestnej veci proti obžalovaného Z. U., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. c/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/99/2010 zo dňa 12.07.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného Z. U..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/99/2010 zo dňa 12.07.2018 bol obžalovanému Z. U. pri nezmenenom výroku o vine pre skutky v bode 1, obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. c/ s poukazom na ust. § 138 písm. i/ Tr. zákona, a v bode 2 pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. c/ spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, uložený

podľa § 172 ods. 4 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona pri existencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/, n/, o/ Tr. zákona a neexistencii priťažujúcej okolnosti podľa § 39 ods. 2 písm. e/ Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona, § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona bol obžalovaný na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil jednak sám ako aj prostredníctvom obhajcu, ktorý má za to, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov nie je v súlade so zásadami ukladania trestov podľa § 34 Tr. zákona. U obžalovaného boli zistené tri poľahčujúce okolnosti a pri použití § 39 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zákona mohol byť mu uložený nižší trest. Obžalovaný významnou mierou prispel k objasneniu trestnej činnosti a táto skutočnosť nebola dostatočne zohľadnená pri výmere trestu. Uložený trest je neprimerane prísny aj vzhľadom na jeho minulosť a fakt, že bol prvýkrát odsúdený na trest odňatia slobody. Poukazuje aj na čl. 3 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv zakazujúci neprimerané trestanie. Navrhol odvolaciemu súdu zrušiť napadnutý výrok o treste a obžalovanému uložiť nižší trest odňatia slobody s využitím § 39 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zákona.

Obžalovaný v písomne predložených dôvodoch odvolania dôvodí tým, že súd neakceptoval charakteristiku jeho osoby, nezohľadnil dobu 10 rokov od spáchania trestného činu, rovnako ani dobu 10 rokov už vykonaného trestu odňatia slobody. Súdu mu mohol uložiť nižší trest a to na úrovni 13 rokov.

V ďalšom napáda právnu kvalifikáciu svojho konania a to nesprávne stanovenie hodnoty jemu zaistenej omamnej látky a výpočet jednorazovej dávky drogy, čím malo dôjsť ku prekvalifikovaniu jeho konania a vypustenia ods. 4 písm. c/. Pri skutku uvedenom pod bodom 1/ jemu nebola zaistená omamná látka, ani ju neprechoval, ani nepredával, ani ju inak nemal v dispozícii, a teda voči jeho osobe tu absentuje trestná zodpovednosť. Požiadal súd o preskúmanie uvedených skutočností a dôkladnú právnu analýzu jeho konania, prípadne o zrušenie napadnutého rozsudku a o vrátenie veci okresnému súdu.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie nie je nedôvodné.

Odvolací súd v prvom rade poukazuje na to, ako to správne uvádza aj prvostupňový súd, že obž. Z. U. bola uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 1Nt/31/2017 zo dňa 15.12.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Tos/2/2018 zo dňa 30.5.2018 povolená obnova konania a bol zrušený výrok o treste za nezmeneného výroku o vine v rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/99/2010 zo dňa 13.6.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To/31/2011 zo dňa 21.9.2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň ods. Z. U. bol vzatý do väzby, kde väzba začala plynúť nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia o povolení obnovy konania s tým, že bude vykonávaná v Ústave na výkon väzby Prešov. Súčasne podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku nebol prijatý písomný sľub ods. Z. U. a podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku väzba odsúdeného nebola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Z vyššie uvedeného preto jednoznačne vyplýva, že obž. Z. U. bola povolená obnova konania len vo vzťahu k výroku o treste a nie aj k výroku o vine.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery konštatoval, že za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. c/ Tr. zákona je možné uložiť trest odňatia slobody na 20 až 25 rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie. Okresný súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť a oproti tomu zistil tri poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l/, n/, o/, t.j. že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu, trestný čin úprimne oľutoval, napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom a prispel k usvedčeniu organizovanej skupiny, keď aj na základe jeho výpovede došlo k odhaleniu a usvedčeniu tejto organizovanej skupiny. Súd taktiež prihliadal na ust. § 39 ods. 2 písm. e/ Tr. zákona, ktorý umožňuje znížiť trest pod dolnú hranicu, ak páchatel sa zvlášť významnou mierou podieľal na objasňovaní obzvlášť závažného zločinu spáchaného organizovanou skupinou.

Zhora uvedených dôvodov potom okresný súd dospel k tomu, že na obž. Z. U. nie je nutné pôsobiť trestom odňatia slobody zákonom stanovenej trestnej sadzby, ale s prihliadnutím na citované poľahčujúce okolnosti a § 39 ods. 2 písm. e/ Tr. zákona mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov, ktorý vzhľadom na všetky okolnosti prípadu považoval na dosiahnutie účelu Trestného zákona a to individuálnej ako aj generálnej prevencie za primeraný.

Aj napriek skutočnosti, že v zmysle § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zákona páchatel'a obzvlášť závažného zločinu zaradí súd do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, prvostupňový súd postupoval na základe § 48 ods. 4 Tr. zákona a obž. Z. U. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže mal za to, že jeho náprava bude v uvedenom ústave lepšie zaručená.

Súčasne súd prvého stupňa rozoberá aj dôvody neuzatvorenia dohody o vine a treste s obžalovaným a neuloženia ním požadovaného nižšieho trestu. S takto uvedeným odôvodneným sa stotožnil aj krajský súd a osvojujúc si tam popísané skutočnosti a okolnosti v celom rozsahu na ne odkazuje.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam je nutné uviesť, že krajský súd v rámci odvolacieho konania nebol oprávnený preskúmať výroky o vine tak, ako to požadoval obžalovaný. Obnova konania bola obžalovanému povolená výlučne len vo vzťahu k výroku o treste. Napokon obžalovaný podal voči

predchádzajúcim rozhodnutiam okresného a krajského súdu dovolanie, pričom namietal opakovane tie isté skutočnosti Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ako je tomu aj v tomto konaní, avšak tomuto mimoriadnemu prostriedku nebolo zo strany tejto súdnej inštitúcie vyhovené.

Pri posudzovaní závažnosti konania obžalovaného je nutné prihliadať aj na rozsah páchanej trestnej činnosti. Obžalovaný totiž najmenej v 6 prípadoch prevážal heroín s tým, že množstvo jednej zásielky bolo približne 20 kg heroínu, ktorý následne podľa pokynov ods. Z. Z. postupne vyviezol do Poľska, Švajčiarska a Talianska, kde tovar prebrali určení odberatelia. V žiadnom prípade sa nejednalo o zanedbateľné množstvo omamnej látky, ale o zhruba o 120 kg heroínu, teda ani bagatelizovanie uvedenej skutočnosti obžalovaným nie je na mieste. Obžalovaný sa dokonca aj sám pokúšal predáť asi 1700 gramov drogy s priemernou koncentráciou 62,8 % hmotnostných heroínu na Slovensku, teda okrem finančnej odmeny, ktorú dostával za prevoz omamnej látky, sa snažil profitovať aj za jej samostatný predaj. Krajský súd má za to, že uložený trest odňatia slobody trvaní 15 rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, zodpovedá rozsahu a mimoriadnej závažnosti drogovej trestnej činnosti, ktorá patrí medzi najnebezpečnejšie druhy trestnej činnosti a z ktorej plynú aj najväčšie finančné zisky, čo umožňuje takýmto osobám páchať trestnú činnosť sofistikovaným spôsobom pri použití aj najmodernejšej techniky a vybavenia, ako aj zasadať pre ukladanie trestov v zmysle § 34 Tr. zákona.

Trest totiž plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti), a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Najmä povaha a závažnosť spáchaného obzvlášť závažného zločinu predstavujú také podstatné skutočnosti a okolnosti prípadu, na podklade ktorých krajský súd dospel k záveru, že na nápravu páchatel'a a na odradenie iných od páchania takejto trestnej činnosti z pohľadu individuálnej a generálnej prevencie, je potrebný výkon uloženého trestu odňatia slobody v takej výmere, ako ju určil súd prvého stupňa.

Záverom krajský súd len dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadny opravný prostriedok obžalovaného Z. U. vyhodnotil ako nedôvodný a jeho odvolanie postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.